

[Rasmussen (Gylling).] tagender eller andre —, ligesom bliver holdt noget udenfor, og at Banken ikke har den nødvendige Interesse for at knytte ogsaa disse Mennesker og Virksomheder til sig. Derfor vil det være naturligt, at man paa et saadant Sted forsøger at oprette en anden Bank.

Nu kan man naturligvis med Forslaget in mente sige, at det er ikke noget Samfundshensyn, Ministeren her behøver at anlægge, for hvis det skal være samfundsmæssige Hensyn, kan man maaske sige, at i en By med f. Eks. 6 000—7 000 Indbyggere kunde een Bank udmærket godt bestride Arbejdet; men af lokale Hensyn vil det mange Gange alligevel være gavnligt, om der var mere end een Bank. Derfor vil jeg i alt Fald for min Part hellere være med til at skærpe de lovmæssige Betingelser for Oprettelse af Banker noget og saa være fri for, at det bliver tilfældige, skiftende Ministre, der faar Afgørelsen med Hensyn til Betimeligheden af Oprettelse af en saadan Bank, for jeg tror, det vil virke paa en mere naturlig Maade.

Den næste Paragraf, jeg vil sige et Par Ord om, er § 6, som forhøjer den nødvendige Aktiekapital og Reservefond ved en Banks Stiftelse fra 200 000 til 400 000 Kr. Jeg ved jo meget vel — i alt Fald kunde jeg se det —, at vore Nabolande stiller langt stærkere Krav med Hensyn til Oprettelse af Banker, idet Norge vistnok stiller Krav om $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og Sverige om 1 Mill. Kr. Men Forholdene kan jo være saa forskellige, og nu er vi vant til her i Danmark i nogen Grad at indrette os efter smaa Forhold, om jeg saa maa sige, paa Pengevæsenets Omraade. Og jeg er i alt Fald tilbøjelig til at mene, at det vilde være rigtigt at undersøge, om det ikke var rimeligt enten at bevare den nuværende Bestemmelse eller i alt Fald nøjes med noget mindre end 400 000 Kr. Der kan naturligvis gives Dispensation fra Bestemmelsen om den større Kapital, og det vil der vel ogsaa i mange Tilfælde blive givet; men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister ved den kommende Udvalgsbehandling at undersøge, om der ikke fandtes Mulighed for, at man kunde nøjes med noget mindre.

Med Hensyn til § 8, der omhandler Repræsentantskabets Ansvar for deres Underskrift af Regnskaber, vil jeg gerne have klaret, saadan at det ikke kan misforstaas, hvad et Repræsentantskab og hvad en Bestyrelse er. Der er jo mange Banker, i alt Fald under de nuværende Forhold, der arbejder kun med et Bankraad, og hvor man saa ud af dette Bankraad vælger et Forretningsudvalg,

maaske paa tre Medlemmer, som ogsaa Loven nu paabyder. Dette Bankraad mødes i Almindelighed kun med Kvartals Møderum og gennemgaar de vigtigste Forhold indenfor Bankens Virksomhed, men de er dog efter min Mening ikke i Stand til ved det Arbejde at skaffe sig en saadan Indsigt, at man har virkelig Garanti for, at de ogsaa ved, hvad de underskriver paa, naar de underskriver et saadant Regnskab.

Jeg vil mene, at Loven her kraftigt skulde gøre op, hvad der er Bestyrelse, og hvad der er Repræsentantskab, og lad saa Bestyrelsen, den snævrere Bestyrelse — som der ogsaa er peget paa her i Lovforslaget —, faa Ansvaret, som jeg mener, den bør have; men Repræsentantskabet, der — om jeg saa maa sige — udgør en Mellemtning mellem Aktionærene og Banken, har man efter min Mening ikke Ret til at bebyrde med et Ansvar af den Art, som her er Tale om. En klar og kraftig Adskillelse vil efter min Mening være heldig og nødvendig.

Den efterfølgende Paragraf, der omhandler en Direktørs Stilling i andre Selskaber, kan jeg give min fulde Tilslutning. Jeg formener ogsaa, at det netop mange Gange har været en af de Ting, der har virket uheldigt, at en Direktør har kunnet sidde i andre Aktieselskabers Bestyrelse, og Forholdet har somme Tider endogsaa kunnet faa skæbnesvanger Betydning overfor Banken.

Jeg kan godt forstaa, at en saadan Ordning ofte vil være fristende, jeg har selv haft Lejlighed til paa nært Hold at iagttage saadant noget. En Bank har haft et større Engagement med et enkelt Aktieselskab, og paa et vist Tidspunkt var man ængstelig for, at det Selskab ikke dreves saa godt, som man kunde ønske det. Bankens Bestyrelse bliver betænkelig ved Engagementet, og man mener saa, at ved at faa Bankdirektøren anbragt i vedkommende Aktieselskabs Bestyrelse har man faaet Haand i Hanke med, hvorledes Udviklingen gaar indenfor Selskabet!

Det er den Slags Betragtninger, man kan fremføre, men som alligevel i de allerfleste Tilfælde er fejlagtige; for det er et Skraaplan for vedkommende Direktør at komme ind paa, han bliver ligesom ledet paa Vej til at strække sig yderligere, end Meningen var. Jeg har haft Lejlighed til at se slikt paa nogenlunde nært Hold. Jeg tror derfor, Bestemmelsen er god, da den vil vanskeliggøre noget saadant. Man lader Bestyrelsen i overvejende Grad være klar over og være medbestemmende med Hensyn til, hvorvidt den vil finde sig i, at Direk-